

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 94/12) je bila določena uveljavitev novega načina ugotavljanja davčne osnove in posledično davka za določene zavezance. Določena je bila posebna opcijska ureditev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za določen krog zavezancev za davek od dohodkov pravnih oseb, ki dosegajo prihodke do 50.000 eurov v predhodnem koledarskem letu. Na področju ugotavljanja oziroma priznavanja prihodkov za davčne namene za te zavezance ni bilo sprememb, sprememba pa je bila določena na področju priznavanja odhodkov za davčne namene, ki se priznajo v normiranem znesku, v višini 70 % davčno priznanih dohodkov. Ocenjeno je bilo, da gre za določeno razbremenitev, ki olajšuje in poenostavlja obračunavanje in plačevanje davka, predvsem za male davčne zavezance z nizkimi prihodki.

Zakon o spremembah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 50/14) pa je določil še limit prihodkov, ki je določen kot pogoj za vstop v sistem, in sicer v višini 100.000 eurov, pod pogojem, da je bila pri zavezancu v skladu s predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, pri zavezancu obvezno zavarovana vsaj ena oseba za polni delovni čas neprekinjeno najmanj pet mesecev. Dodatno se je dvignila tudi višina normiranih odhodkov na 80 % davčno priznanih prihodkov.

Iz obračunskih podatkov davka od dohodkov pravnih oseb je razvidno, da so zavezanci, ki so ugotavljali davčno osnovo na podlagi normiranih odhodkov, v obdobju od leta 2013 do 2016 v povprečju predstavljali le 0,6 % glede na vse zavezance, ki so oddali obračun davka. V letu 2016 je bilo 1.044 zavezancev za davek od dohodkov pravnih oseb, ki so ugotavljali davčno osnovo na podlagi normiranih odhodkov, kar predstavlja 3 % vseh zavezancev, ki bi lahko vstopili v ta sistem.

Vse od uveljavitve sistema se je število zavezancev, ki so ugotavljali davčno osnovo na podlagi normiranih odhodkov ves čas povečevalo. V letu 2016 se je kar 43 % več zavezancev odločilo za ugotavljanje davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov kot v predhodnem letu, glede na leto 2013 pa je zavezancev že 4,3-krat več. Največ tovrstnih zavezancev je bilo v obdobju od leta 2013 do 2016 na področju storitvenih dejavnosti, in sicer prevladujejo strokovne, znanstvene in tehnične dejavnosti (v povprečju kar okrog 51 % vseh normirancev), sledijo pa dejavnosti trgovine, vzdrževanje in popravilo motornih vozil (11,5 % vseh normirancev).

Ugotovimo lahko, da se zavezanci pri odločanju za vstop v sistem obnašajo racionalno in pri odločitvi upoštevajo spekter vseh dejavnikov, ki vplivajo na njihovo poslovanje, in ne zgolj davčni vidik. Sistem normiranih odhodkov na splošno za pravne osebe ni tako izrazita administrativna poenostavitev kot pri fizičnih osebah, ki opravljajo dejavnost. Pravne osebe so namreč ne glede na izbran sistem obdavčitve še vedno dolžne voditi poslovne knjige in sestavljati ter predlagati letna poročila na podlagi Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15 in 15/17).

Analiza sistema normiranih odhodkov v okviru davka od dohodkov pravnih oseb in dohodnine (dohodki iz dejavnosti) je pokazala, da nameni in cilji nadgradnje sistema normiranih odhodkov za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, in uvedba sistema normiranih odhodkov za pravne osebe, ki se je začela uporabljati z davčnim letom 2013, niso bili doseženi. Ugotovljeno je bilo, da je za zavezanca za vstop v sistem ključen njegov celokupni položaj in ne samo nižji stroški

administriranja oziroma nižja davčna obveznost, da je sistem nesorazmerno ugodnejši za zavezance v storitvenih dejavnostih, da sistem predstavlja spodbudo za pojav nezakonitih praks na trgu dela in da spodbuja prikrivanje prihodkov, verižno ustanavljanje podjetij preko različnih statusnih oblik (zlasti med povezanimi osebami) s ciljem izpolnjevanja pogojev za vstop oziroma za obstanek v sistemu.

1.2

Po Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14, 23/15, 82/15 in 68/16; v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2) je ugotavljanje davčne osnove tesno povezano z ugotavljanjem dobička za poslovne namene po računovodskih standardih. ZDDPO-2 namreč v 12. členu določa, da je osnova za davek dobiček, ki je opredeljen kot presežek prihodkov nad odhodki. Če z omenjenim zakonom ni določeno drugače, se za ugotavljanje dobička priznajo prihodki in odhodki, ugotovljeni v izkazu poslovnega izida oziroma letnem poročilu, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in poslovni izid, na podlagi zakona in v skladu z njim uvedenimi računovodskimi standardi. Na podlagi te določbe računovodska obravnava posameznih kategorij vpliva na višino davčne osnove.

Z Uredbo Komisije 2016/2067 z dne 22. novembra 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 1126/2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede Mednarodnega standarda računovodskega poročanja 9 je bil za uporabo v EU potrjen nov Mednarodni standard računovodskega poročanja (MSRP) 9 – Finančni instrumenti. Namen novega MSRP 9 je izboljšanje računovodskega poročanja o finančnih instrumentih, da se preprečijo negativne posledice, ki so se pokazale med zadnjo finančno krizo, ko so bila tveganja podcenjena. Standard določa nov način vrednotenja finančnih instrumentov, ki temelji na pripoznavanju bodočih pričakovanih izgub (letnih in vseživljenjskih) v odvisnosti od izbranega poslovnega modela za portfelj finančnih sredstev in pogodbenih denarnih tokov finančnega sredstva. Standard določa, da se nekateri učinki sprememb poštene vrednosti za določena sredstva in obveznosti pripoznajo v drugem vseobsegajočem donosu in se tudi ob odpravi pripoznanja ne prenesejo v izkaz poslovnega izida. Posledično po določbah trenutno veljavne zakonodaje te učinki nimajo vpliva na davčno osnovo. Nov MSRP 9 se uporablja najpozneje z začetkom prvega poslovnega leta, ki se začne 1. januarja 2018 ali pozneje.

2. CILJI, NAČELA IN POGLOVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je zaježitev zlorab sistema in zagotovitev sistemske konsistentnosti oziroma vključitve vseh učinkov prevrednotenij in prerazvrstitev vseh finančnih instrumentov v davčno osnovo.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od temeljnih načel, na katerih temelji osnovni zakon, in izhaja iz načela splošne davčne obveznosti. Pri vključitvi vseh učinkov prevrednotenij in prerazvrstitev je upoštevano predvsem načelo enake oziroma primerljive davčne obravnave davčnih zavezancev v enakem oziroma primerljivem položaju, torej načelo horizontalne enakosti davčnih zavezancev, načelo celovitosti oziroma konsistentnosti.

2.3 Poglavitne rešitve

S predlogom zakona se predlagajo znižanje normiranih odhodkov na 60 % (sprememba 67.e člena ZDDPO-2) ter vzpostavitev mehanizmov za preprečevanje zlorab. Tako se nadgrajuje določba o ugotavljanju prihodkov, ki predstavljajo zgornjo mejo za možnost ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Predlaga se, da se kot poseben primer, poleg veljavnega primera novo ustanovljenih zavezancev, določi povezanost oseb v povezavi s postopanjem

zavezanca, ki ni v skladu s cilji in nameni takšnega ugotavljanja davčne osnove. Določeno je, da se v primeru povezanih oseb prihodki seštevajo. Zavezanec pa vedno lahko dokazuje, da je njegov primer oziroma situacija pristna oziroma da gre za tehtne poslovne razloge (dopolnitev 67.d člena ZDDPO-2). Prenovi se pogoj za obvezen izstop iz sistema na način, da nastopi obvezen izstop iz sistema, ko zavezanec v dveh zaporednih preteklih letih dosega povprečne prihodke, ki presegajo znesek 150.000 eurov, za razliko od sedanje ureditve, ko nastopi obvezen izstop iz sistema, če zavezanec dve zaporedni davčni obdobji ne izpolnjuje pogojev za vstop v sistem (sprememba 67.c člena ZDDPO-2). Višina normiranih odhodkov se omeji tudi z absolutno višino, in sicer ti ne morejo biti višji od 30.000 eurov za zavezance s prihodki v preteklem letu do 50.000 eurov oziroma ne morejo biti višji od 60.000 eurov za zavezance s prihodki v preteklem letu do 100.000 eurov in z vsaj eno obvezno zavarovano osebo pri zavezancu v preteklem letu za polni delovni čas neprekinjeno najmanj pet mesecev (sprememba 67.e člena ZDDPO-2).

S predlogom zakona se predlagajo tudi ukrepi za vključitev vseh učinkov prevrednotenj in prerazvrstitev vseh finančnih instrumentov v davčno osnovo (dopolnitev ZDDPO-2 z novim 15.b členom). Predlaga se vključitev naslednjih učinkov, ki po določbah trenutno veljavne davčne zakonodaje nimajo vpliva na davčno osnovo:

1. učinki sprememb poštene vrednosti lastniških finančnih sredstev, ki se merijo po poštenu vrednosti z učinki v drugem vseobsegajočem donosu, če se podjetje tako nepreklicno odloči ob začetnem pripoznanju in če niso v posestni za trgovanje niti pogojno nadomestilo prevzemnika v poslovni združitvi in
2. učinki sprememb poštene vrednosti zaradi spremembe lastnega kreditnega tveganja pri finančnih obveznostih, merjenih po poštenu vrednosti preko izkaza poslovnega izida.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

3.1

Iz obračunskih podatkov davka od dohodkov pravnih oseb, ki so jih zavezanci predložili Finančni upravi RS v letu 2016, izhaja, da je 1.044 zavezancev ugotavljalo davčno osnovo na podlagi normiranih odhodkov. Njihova davčna obveznost je znašala 1,3 mio eurov, ob upoštevanju 19-odstotne davčne stopnje, ki velja v letu 2017, pa bi bila 1,5 mio eurov. Simulacija predlagane rešitve znižanja normiranih odhodkov na 60 %, ob sočasni vzpostavitvi mehanizmov za preprečevanje zlorab, je ob predpostavki, da bodo vsi zavezanci ostali v sistemu normiranih odhodkov, pokazala, da bi bila davčna obveznost višja za 2,2 mio eurov.

Ocenjujemo, da bo del zavezancev zaradi znižanja odstotka normiranih odhodkov na 60 % in tudi zaradi vzpostavitve mehanizmov za preprečevanje zlorab izstopil iz sistema, kot tudi, da se bo v sistem vključilo manj novih zavezancev. Na podlagi obračunskih podatkov in ob upoštevanju vseh omenjenih predpostavk ter omejitev ocenjujemo, da bodo prihodki iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb višji za okoli 1 mio eurov letno. Zaradi načina pobiranja davka preko akontacij za tekoče leto in naknadnega poročila davka po koncu poslovnega leta, se bo finančni učinek v prihodkih državnega proračuna iz naslova DDPO, merjen po denarnem toku, izrazil z enoletnim zamikom - v letu 2019. V tem letu bodo prihodki zaradi višjih doplačil za predhodnje leto in višjih akontacij za tekoče leto višji za 1,9 mio eurov.

3.2

Obravnavane posledice MSRP 9 so v praksi značilne predvsem za bančni sektor, kjer je znesek lastniških vrednostnih papirjev, ki se vrednotijo po poštenu vrednosti preko drugega vseobsegajočega donosa, in finančnih obveznosti po poštenu vrednosti preko izkaza poslovnega izida glede na znesek vseh finančnih instrumentov relativno majhen, relevantni učinki pa posledično (zneskovno) nepomembni. Iz preliminarnih ocen za bančni sektor izhaja, da bodo za

lastniške vrednostne papirje iz skupine finančnih sredstev, razpoložljivih za prodajo, neto učinki iz prevrednotenij in oslabeitev minimalni, za finančne obveznosti pa relevantni učinki v praksi trenutno ne nastajajo. S predlagano dopolnitvijo zakona bodo učinki zaradi spremembe računovodskih standardov v celoti nevtralizirani, zato ocenjujemo, da predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom Evropske unije.

5.1

Hrvaška (Vir: zbirka IBFD)

Za zavezance z obdavčljivimi prihodki do 3 mio HRK znaša davčna stopnja podjetniškega davka 12 %, za zavezance z obdavčljivimi prihodki 3 mio HRK in več pa znaša 18 %.

Luksemburg (Vir: zbirka IBFD)

Davčna stopnja podjetniškega davka za leto 2017 znaša 19 %, solidarnostno doplačilo za zaposlitveni sklad pa 7 % davčne obveznosti za podjetniški davek (skupaj efektivno 20,33 %). Podjetja dodatno plačujejo še občinske podjetniške davke, za mesto Luksemburg npr. 6,75 % (skupaj efektivno 27,08 %). Zavezanci z obdavčljivim dobičkom pod 25.000 eurov plačujejo podjetniški davek po stopnji 15 %, zavezanci z obdavčljivim dobičkom med 25.000 eurov in 30.000 eurov pa plačajo podjetniški davek v višini 3.750 eurov plus 39 % od dobička nad 25.000 eurov.

Belgija (Vir: zbirka IBFD)

Davčna stopnja davka na dobiček podjetij znaša 33 %, ki skupaj z dodatnim davkom v višini 3 % znaša do 33,99 %. Za podjetja z letnim obdavčljivim prihodkom do 322.500 eurov se uporablja progresivna lestvica:

Obdavčljivi prihodek (v eurih)	Davčna stopnja (v %)
do 25.000	25,25
25.000–90.000	31,00
90.000–322.500	34,50

Navedene progresivne stopnje skupaj z dodatnim 3-odstotnim davkom znašajo 24,98 %, 31,93 % oziroma 35,54 %. Progresivne stopnje lahko uveljavljajo le podjetja, ki izpolnjujejo dodatne pogoje, ki se nanašajo na njihovo dejavnost, lastništvo, stopnjo izplačanih dividend glede na vplačani kapital in na plačila direktorjem oziroma aktivnim partnerjem.

5.2

Hrvaška (Vir: zbirka IBFD)

Kapitalski dobički in izgube od prodaje kapitalskih sredstev so del rednega obdavčljivega dobička. Dobički od prodaje lastnih delnic so neobdavčljivi.

Luksemburg (Vir: zbirka IBFD)

Kapitalski dobički in izgube od prodaje sredstev (kapitalskih in nekapitalskih) so del rednega

obdavčljivega dobička. Kapitalski dobički od prodaje delnic so pod določenimi pogoji izvzeti iz obdavčitve, kapitalske izgube od odtujitve delnic pa so davčno odbitne.

Romunija (Vir: zbirka IBFD)

Kapitalski dobički in izgube so praviloma del rednega obdavčljivega dobička. Kapitalski dobički od prodaje deležev v rezidenčnih podjetjih in dobički od likvidacije podjetja so izvzeti iz obdavčitve, če udeležba zavezanca v tem podjetju znaša najmanj 10 % deležev neprekinjeno najmanj eno leto. Prevrednotenja sredstev in obveznosti zaradi tečajnih razlik (dobički in izgube) se na koncu vsakega leta obravnavajo kot realizirana in se vključijo v davčno osnovo. Prevrednotenje osnovnega kapitala ni dovoljeno.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Naloge v zvezi s plačevanjem in obračunavanjem davka na strani države ter posledično z nadzorom bo opravljala Finančna uprava RS. Predlog zakona ne bo imel povečanih administrativnih posledic v postopkih oziroma pri poslovanju davčnega organa.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Davčni zavezanci bodo učinke na davčno osnovo ugotavljali enako kot doslej, to je kot posebne postavke davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb. Predlog zakona torej ne bo imel povečanih administrativnih posledic za obveznosti davčnih zavezancev do davčnega organa.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona ima vpliv na izjemno majhen delež zavezancev, saj je iz podatkov razbrati, da je v sistemu le okoli 1 % vseh zavezancev, ki so oddali obračun davka od dohodkov pravnih oseb oz. se je v letu 2016 za navedeni sistem odločilo le okoli 3 % vseh zavezancev, ki bi lahko vstopili v ta sistem.

Nekateri zavezanci zaradi prenovljenih pogojev ne bodo več izpolnjevali pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov in bodo morali obvezno izstopiti iz sistema. Prenovljen sistem pa bo tudi finančno manj ugoden, saj se znižuje odstotek normiranih odhodkov in dodaja omejitev z absolutno višino normiranih odhodkov.

Dopolnitev zakona zaradi spremembe MSRP 9 nevtralizira učinke spremenjenih računovodskih pravil in ne bo imela posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona nima vpliva za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo na običajen način

poskrbela tudi za obveščanje zavezancev o novostih v predlogu zakona. Za izvajanje predpisa pa bodo potrebne manjše spremembe veljavnega Pravilnika o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 109/13, 83/14 in 101/15).

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:
Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14, 23/15, 82/15 in 68/16) se za 15.a členom doda nov 15.b člen, ki se glasi:

»15.b člen

(davčna osnova pri prevrednotenjih finančnih instrumentov)

Pri ugotavljanju davčne osnove oziroma priznavanju prihodkov in odhodkov zavezanca se zneski prevrednotenih finančnih instrumentov, ki se ne pripoznajo v izkazu poslovnega izida, temveč v izkazu drugega vseobsegajočega donosa, vključijo v davčno osnovo ob odtujitvi, zamenjavi ali drugačni poravnavi oziroma odpravi finančnega instrumenta.«.

2. člen

V petem odstavku 67.c člena se besedilo »ki dve zaporedni davčni obdobji ne izpolnjuje pogojev po tem poglavju« nadomesti z besedilom »katerega povprečni prihodki, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v dveh zaporednih davčnih obdobjih presegajo 150.000 eurov«.

3. člen

Za tretjim odstavkom 67.d člena se dodajo novi četrti, peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(4) Za potrebe določanja višine prihodkov iz 67.b člena tega zakona se za poseben primer šteje, če gre za povezanost med osebami.

(5) Za ugotavljanje povezanih oseb po četrtem odstavku tega člena se ustrezno uporabljajo opredelitve iz 16. in 17. člena tega zakona. Za družinske člane se štejejo tudi bratje in sestre.

(6) V primeru iz četrtega in petega odstavka tega člena se v prihodke po 67.b členu štejejo prihodki zavezanca in povezanih oseb.

(7) Šesti odstavek se ne uporablja, če zavezanec dokaže, da glavni ali eden glavnih namenov za shemo poslovanja ni bil izpolnjevanje pogoja glede praga prihodkov po 67.b členu tega zakona in da gre za tehtne poslovne razloge.«.

4. člen

V prvem odstavku 67.e člena se število »80« nadomesti s številom »60« ter pred piko doda besedilo »vendar ne več kot 30.000 eurov ali 60.000 eurov, če je bila v koledarskem letu pred davčnim obdobjem, za katero se uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v skladu predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, pri zavezancu obvezno zavarovana vsaj ena oseba za polni delovni čas neprekinjeno najmanj pet mesecev«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2018.

(2) Do začetka uporabe spremenjenega 67.c in 67.e člena se uporabljajo določbe 67.c in 67.e člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14, 23/15, 82/15 in 68/16).

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Člen zajame učinke prevrednotenij finančnih instrumentov po MSRP 9, ki jih ne zajame splošna določba 12. člena ZDDPO-2. To so učinki spremembe poštene vrednosti lastniških finančnih sredstev, ki se merijo po poštenu vrednosti z učinki v drugem vseobsegajočem donosu, in učinki sprememb poštene vrednosti zaradi spremembe (lastnega) kreditnega tveganja finančnih obveznosti, ki se merijo po poštenu vrednosti z učinki v izkazu poslovnega izida.

K 2. členu

Člen določa nov pogoj za obvezen izstop iz sistema, vezan na povprečne prihodke dveh zaporednih davčnih obdobij.

K 3. členu

Člen določa nov dodatni primer glede ugotavljanja prihodkov iz 67.b člena zakona. Ta primer je povezanost med osebami, povezano z namenom zavezanca, da doseže izpolnitev pogoja glede prihodkov, ki je pogoj za možnost ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih prihodkov. Ta pogoj je določen kot zgornji prag v nominalnem znesku v 67.b členu. V novem četrtem odstavku je določen primer, torej povezanost med osebami. V novem petem odstavku je določena opredelitev povezanih oseb na način, da se napotuje na že veljavne definicije povezanih oseb po zakonu. Ustrezno čezmejni povezanosti ali povezanosti med rezidenti se uporabljata opredelitvi iz 16. in 17. člena zakona. Ta člen dodatno širi obseg definicije družinskih članov na brate in sestre. Nov šesti odstavek določa seštevanje prihodkov zavezanca in tretjih oseb. Nov sedmi odstavek pa določa dejanski obseg nadgrajene določbe, in sicer, da se prihodki ne seštevajo, če zavezanec dokaže, da glavni ali eden glavnih namenov za shemo poslovanja ni bil izpolnjevanje pogoja glede praga prihodkov po 67.b členu tega zakona in da gre v njegovi situaciji ali primeru za tehtne poslovne razloge. Dokazno breme je na zavezancu.

K 4. členu

S členom se znižuje odstotek prihodkov, ki se upoštevajo kot normirani odhodki, ter dodaja absolutna maksimalna višina normiranih odhodkov.

K 5. členu

Člen določa začetek veljavnosti in uporabe zakona ter uporabo posameznih členov zakona, veljavnega do uveljavitve tega zakona, še do začetka uporabe tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

67.c člen (spremljanje izpolnjevanja pogojev)

(1) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona mora davčnemu organu v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, prigrasiti, da bo ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(2) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona mora ugotavljati prihodke iz 67.b člena tega zakona za vsako davčno obdobje v skladu s 67.b členom tega zakona.

(3) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona mora v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčni organ obvestiti o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Obvestilo učinkuje od začetka davčnega obdobja, za katero je davčni zavezanec obvestil davčni organ.

(4) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona, ki davčnemu organu predloži obvestilo iz tretjega odstavka tega člena, mora ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena mora zavezanec iz 67.b člena tega zakona, ki dve zaporedni davčni obdobji ne izpolnjuje pogojev po tem poglavju, ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona za celotno davčno obdobje, ki sledi tema dvema davčnima obdobjema.

67.d člen (posebni primeri ugotavljanja prihodkov iz 67.b člena)

(1) Za potrebe določanja višine prihodkov iz 67.b člena tega zakona se ne šteje, da je zavezanec na novo pričel poslovati, če je v 18 mesecih pred prigrasitvijo ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov:

1. zavezanec ustanovil družbo, zavod ali primerljivo osebo po tujem pravu;
2. prišlo do preoblikovanja s prenosom enega ali več obratov na fizično osebo, ki opravlja dejavnost, če je ta fizična oseba predhodno imela delež v zavezancu, ali na družbo, s pridobitvijo lastniškega deleža;
3. pričel poslovati na podlagi prenosa enega ali več obratov od druge fizične ali pravne osebe.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se v prihodke po 67.b členu tega zakona štejejo:

1. prihodki zavezanca in družbe, zavoda ali primerljive osebe po tujem pravu, ugotovljeni po pravilih o računovodenju;
2. prihodki zavezanca in družbe, ki je prevzela enega ali več obratov zavezanca, in
3. prihodki zavezanca in osebe, ki je prenesla enega ali več obratov na zavezanca, doseženi v obdobju iz 67.b člena tega zakona.

(3) Za obrat po tem členu se šteje obrat iz 39. člena zakona.

67.e člen (določanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se upoštevajo davčno priznani prihodki (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: prihodki) in normirani odhodki v višini 80 % teh prihodkov.

(2) Pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se ne morejo uveljavljati davčne olajšave, ki so določene s tem zakonom in drugimi zakoni, če zmanjšujejo davčno osnovo po tem zakonu.

(3) Pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se davčna osnova ne more zmanjševati za priznane odhodke, zmanjšanja davčne osnove in davčno izgubo.